

Dicitur e medio BETHlehem si NVATVr hebraeis
Mox ergo betHLEHEM fidem monSTRANtur ad oras
Fit via stellA REdit que deSIT ante nitere
Brachiolis PROTtracta suis. OBLAtaq; diuis
Angorem pepVLIT triplica TO MVNere captanc
Tandem thesAVRVM quum vergERERite putetur
Hospitium QVO REX nitido iam rVRSVS in astro
Lucidius SIGNATVS erat nec segnITER vmbras
Carpunt nocturnas radiante nitore minutus
AuricomuBAre tandem perstante locellum
Inueniunt aLTA Saluans vbi stirpe oriundus
Vili rectus hARA latuit quo coelitus infans
Astris equos ADDVXIT eos moriturus & æuus
Aurum tus ast MYRRHA notant ceu mystica dona
Aptari quondaM QVA foeda sepulcra solebant
Myrrha fluens SIGNat moriturum tura beatum
Promunt pontIFICem sed regem denotat aurum
Magna fides dATVR allophylis a rege nouello
Conspiciunt HOMinem duro centone reposum
Demissaq; dOMO minime tamen abditur orbis
Stramine partA sALus gelido mirabile dictu
Cumbit humi cuniS capitur moderator olympi
Traxit solVgamor Ecquos sic partibus orbis
Munera teRNA nouo cVpientes ferre magistro
Hec nouis Se patet alias puto non legeremus
Hos cecidisse genu fuerit quū nulla futuri
Spes regni non sceptra throno non apta tiara

¶ Finis.

Carmen in laudem diue columbe virginis & martyris. ad
Ioannē rinchū ex quadraginta versibus & uno perfectu3. quo
rum littere in medio capitales sigillū prefati Rinchi pingunt
his versib⁹ (Alma coluba tui partem tutare facelli Quā tibi in
chorum composuere manus sumptibus haud paucis) Ortho
graphia item seruatur in his absq; tamē diphongatione

¶ Incipit Carmen.

Historiam tenebris cOnsePtam semper amaris
Sancta columba tuam CLausOve manere labello
Arbitror esse nephAS. Ut possim cedere paucis
Da precor auxiliu M naM vatVm prorsus ab ipsis
Motus agi videor LariBus vEritusq; camenas
Luci afferre meas AbeAnt pRecor omnia mentem
Que tenebrarē studerē relatuatus metiar acta

Suppliū tam sacra tVi me Morandaq; mortis
 Tormina christiloqui sed Antia famina colli
 Te doctrice videt pro Pera Ntem sēpe cateruam
 Fortius ad christi st̄ AbulVm trux aurelianuſ
 Sed furibundus agi veRituS mox amphitheatri
 Telocat in patulo sta Tuens pia virginitatis
 Frangere clauſtra tu E PAVCI. Satis ememor euſ
 Aſt truculenta manum Mini Me fert vrsa peroli
 T tractare viri. ſed a Trox Pede ſeruat adunco
 Brachiolis ruptura lVis eT dentibusasperis
 Ad monitus tamen alma Tuos Infractus ab iplis
 Morsibus heret humi iAm moBile nactus in omni
 Cor pietate bonum. qui RaptVs vt effet ab vncis
 Dentibus egrediens vErbiS teſtatur apertis
 Sponte fidem. pauet ipSa eo Hors ruſore ſoluta
 Flat notus igne flagrAnt cAsule vicinia diue
 Torua tremens monefa Cta fVgit roratur amica
 Celitus imbre dei reſ Eran Da iubentur aprice
 Raptim clauſtra caſe. Laxo penetralia clatro
 Tota patent vehitur gladio ferienda cruento
 Fortis athleta dei ſcla muneris omnipotente
 Iam ſibi mittendi torQuenda precatur ab ipſo
 Carniuorace moras. vt Vota nouiſſima chriſto
 Precinat ante ſuo vocAt illam ſummuſ ad altum
 Hac ima de valle chORVM COMa ſcinditur aſtris
 Spirituſ infertur ni Tidiſ fruituruſ in omni
 Tempore luce poli miris caro ſplendet vbiq;
 Prodigij quibus hic Bustum prelegit in oris
 Nauita puifat eam tum Idiſ mergenduſ aquarum
 Fluctibus. infantis cRebroq; ligata dolore
 Fœmina difficilem quis eam ſenſiſſe periclo
 Iure queri poterit. naNcſcitur iſta ſalutem
 Ille peragrat aquas fCilla preceptuſ iniqua
 Aſt ſua ſacriferis inHiāns dat tura facellis

¶ Finis carminum fratris Iacobi gau
 densis ordinis predicatoriij

¶ Ac totius opusculi erarij impressi opera expenſisq; hoſ
 nesti viri Henrici Quentel. Anno domini M. CCCCCI.
 xvij. Kalendas Iunias,

Perpetuus a. l. m.
Fugis vel e.
Sempiterus a. d.
Perhennis vel e.
Cunctus vel omni seculorum.

Plebe
Mplus
Turba
Cohors
Brig
Agmen
Pera
Armentum
Vulgo

Poësis noua difficultum ter
minorū thesauraria ac elu
cidatiua perutilis.

Poësia ut pictura Horatius

Pictoribz atqz poetis Horatius
Quidlibz audiendi semp fuit aequa potestas.



Subscripta habent in Decreto
distinctione triplex septem
et est quod non prohibent clericis
seculares tractas leges et quod possit
non sit detestanda.

urbat acimum legendum et deside cogit qui
cum a legendis seculares tractas donto episcopat
vobis / in quibus si quid divedunt utilia
iusti sua summa licet. Alioquin Moyses et da-
niel sapientia et legis egyptiorum et caldeorum
et se patentius eruditur / quid enim suppositiones
secularis sit habebant. Nec ipse magister getum
paulus / alioquin versus poetarum suis septem
videlicet dicit Cur ergo legi prohibent? quia
ad remabiliter legendaphantur et scilicet
quod ad legem ad voluntatem poetam fruere
et ornatum verborum delectari. Quicquid vero
ad eruditioem addiscatur / ut errores geter
ad legendum detestantur / et utilia quae cum divedunt
ad usum sacre eruditioem denotati sunt
ad laudabilem seculares tractas addiscuntur.

Ex libro magistri basili

Dam scriptura eius gratia cuncta tentada sunt
tunc viribus inveniendis ad hunc cerei ppa-
thos / in poeta et oratoribus et scriptoribus ce-
nisi obiectis demum homines inveniuntur et unde
eis ad ingenium operatiorum alioquin sit arces-
ta utilitas. Velut igit et rursum quid pro
libertad modis id quod colore receptum sit p-
mat. Iamque postea flore superindumentum suum
inveniuntur alioquin eodius tuus. Et indele-
ctus sit apud nos prohibite. Tunc sed id cumpius
ad eumque disciplinis fueris imbuti. Nec
intervale omittitur opem daturum et quod sole datur
nec vide assuefacti / ad ipsas lucem dirigentes
inventum. Nempe ut plateze pro fructu p-
plicare

Afferunt in aliquo dñatu: et frondes curru
ramos diffuse Ita pfecto: et ait quid papa
fructus et veritas Non dñm dñm tu et hanc
nea circundari sapia: que tamq; frondes et
fructu tegmine pbeat et spete intusq; le
re cndat. Hoc fuisse apud moysen illud
prudentia viru: cuius apud oes gentes in
est d sapia nomen / Qui no proq; ad dei
temptatione accessit / quid d egyptiorum dis
pluis mente excriuiss Her ead fuit de
sancte sapienti quoniam apud babylonios
caldeorū sapiaz inbibuisset: postea vero
narrat attigit doctrinam Et id satis abundans impedit
demratiū et no dñtlem esse mentis mōdū pfecto
hac qñed sapia) Vnde vñ q parto illa vñ hñfissima
acciendi sit dicendū vñdetur Primo ypiunt sint
ut a poetis inripiat: quid illi varijs inimicis
messi sint: vñ dñm q ab ipsi dñm ad hñm sati
benda et mens. Et quid excellētū vñrou in latere
dicta aut facta gñmemorat tunc tota mea
mōneat atq; Ida maris dñm magis q
nari: ut tales ipd lñng qles illi fuerū
Quid vñ d impiorum hominum mentis dñm
fugienda et illoru multa dñresq; claud
non secq; atq; ipd fuit vñlpe ad syrenas
et amna

Augustini de ciuite dei li p^o 3^o cap.
Vempe apud Virgilium Quae ppterā pñuli
legit: ut vñz poeta magnus omnis pñlars
lñng atq; optimus teneris ebis amissio
no farle possit aboliri sicut illud Horatij
Quo semel et obuta recens fñabt odore
testa diu: Eneas lñng papa pñg fñdus
Spernit azme poesim Contemnit missa

frugis humiditate studia caperit et post
capris es capris Sed enim plerique
qui poetarum ignorantes infideli mox
etiam stemmatis et atque ut soli omni bra-
sim repudientur ea solidi probant que ipso
int. Storū infideli g̃o impudentia de
solentia detestanda esse censio quid
vnius preptore priscianus undine absq;
integritate. Quid dicit de his qui bras
fundarunt solidissimis antiken scriptis.
Iudic Hieronimū. Augustinū. Ambrosiu.
Cypriani. Et gloriosos alios doc-
tos plene integrat nisi poetarum scripta
extituerint. Profecto non est quid ipso que sa-
me bras extatissime possevere solidissimi
fuerint. sicut eorum scripta ostendunt
contemptus poetarum audi. qd doctissimus
Macrobius satyralibus ait multa igno-
ramus qd no lateret si veterū lectio q̄d
nobis fadliaris.

Et 3º libo h̄agonis

Multa deniq; scientie vulte tenebas: qd orbis
bona et nullā (si vacat) scripturāz vol-
ute legē stemmas. si nihil lucris: nec
orbis aliqd magis quid nulla sit (h̄y)
conformatio mea) que aliqd expetendū
non proponat.





